

Rikatádo

Waldemar Matuška

Chlapci z Rikatáda,
ženou svoje stáda,
po mexický hranici,
zem se silně třese,
stromy padaj v lese,
před pistolí mířící.

V srdci nosí lásku,
každý má svou krásku
pistol nízko u boku,
neznaj strachu z Estakáda,
zpívají si do kroku.

Rikatádo jak tornádo,
letí širou stepí,
koně řičí, chlapci křičí,
šťěstí se na ně lepí.

Rikatádo velmi rádo,
mává sombrérem nad hlavou,
Rikatádo jak tornádo,
stále hýří náladou.

Z Rikatáda chlapci, prerie jsou dravci,
když to v baru neklape,
sem tam pistol hlesne, falešnej hráč klesne,
péra lítaj z kanape.

Při grogu a džinu mají z toho psinu,
šťouchají se do břicha
a pak celý Rikatádo,
zpívá píseň do ticha.

Rikatádo jak tornádo, letí širou stepí,
koně řičí, chlapci křičí, šťěstí se na ně lepí.
Rikatádo velmi rádo, mává sombrérem nad hlavou,
Rikatádo jak tornádo, stále hýří náladou.
Rikatádo jak tornádo, stále hýří náladou.